

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **A.J. i in.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 2025 r.

na skutek

oświadczenia sędziego Sądu Najwyższego A. R.

na podstawie art. 42 § 4 zdanie pierwsze k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego A.R. od rozpoznania
sprawy sygn. V KK 480/25**

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2025 r. sędzia SN A.R. złożył oświadczenie, z którego treści wynika, że dostrzega on okoliczności mogące powodować uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności, wnosząc o wyłączenie go od rozpoznania sprawy V KK 480/25. W treści tego pisma wskazano, że postępowanie przygotowawcze w sprawie objętej kasacjami prowadzone było na jego początkowym etapie przez prokuratora A.Z., wobec którego wniesiony został do Sądu Najwyższego wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej i tymczasowe aresztowanie za przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 228 § 4 i § 5 k.k. w zb. z art. 239 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in. Sędzia A.R. był członkiem jednoosobowego składu orzekającego, który wydał w tym przedmiocie uchwałę w I instancji w dniu 30

czerwca 2020 r. (sygn. I DO 23/20). Obecnie zarówno w apelacji jak i w kasacji obrońca A.J. domaga się przeprowadzenia dowodów związanych z postępowaniem sądowym zawisłym przeciwko A.Z. w oparciu o ww. uchwałę. Zdaniem autora oświadczenia dokonane w uzasadnieniu ww. uchwały oceny choćby tylko dowodów dotyczących charakteru relacji łączących A.Z. i A.J. oraz możliwości ich szkodliwego wpływu na bieg postępowania karnego, które jako prawomocnie zakończone zaskarżone zostało kasacjami, jak też zeznań J.Z., obecnie również w kasacjach kontestowanych, może wzbudzić w przekonaniu stron postępowania kasacyjnego wątpliwości co do jego bezstronności w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie sędziego Sądu Najwyższego A.R. należało uwzględnić.

Po pierwsze, z uwagi na okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez A. R. w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., każdorazowo sąd z jego udziałem uznać należy za sąd nienależycie obsadzony (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Z tego względu, wielokrotnie już Sąd Najwyższy wskazywał na potrzebę wyłączenia A.R. od rozpoznania sprawy z uwagi na brak przymiotu niezawisłości i bezstronności (m.in. postanowienia SN: z dnia 25 czerwca 2025 r., IV KK 302/20; z dnia 18 czerwca 2025 r., I KK 162/23, z dnia 24 kwietnia 2025 r., II KK 191/23). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni ten pogląd aprobuje. To zatem z tego powodu sędzia ten nie może orzekać w tej sprawie. Już zaś na marginesie podkreślić trzeba, że okoliczności wskazane w oświadczeniu A. R. są takiej natury, iż powinny również prowadzić do wyłączenia go od orzekania w tej sprawie.

Mając na uwadze potrzebę wyeliminowania tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]

